

Dosarul nr. 5r – 2640/2019
4-19142160-12-5r – 02092019

H O T Ă R Ă R E
În numele Legii

07 noiembrie 2019

mun. Chișinău

Judecătoria Chișinău (*sediul Ciocana*)

în componența:

Președintelui ședinței, judecătorul Corcea Nicolae,

grefierului: Marinescu Sofia,

cu participarea: făptuitorului *****,

în lipsa: agentului constatator Popovici Igor, procedura de citare legală fiind respectată.

Examinând în ședința de judecată publică contestația declarată de către ***** împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** și a deciziei Inspectoratului Național de Patrulare din *****, prin care ultimul a fost recunoscut vinovat în comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravențional, instanța de judecată –

C O N S T A T Ă :

La *****, agentul constatator Popovici Igor din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare, a întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. *****, prin care ***** a fost sancționat cu amendă în mărime de 18 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 900 lei, în baza art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, pentru faptul că, la *****, în jurul orei ***** min, aflându-se la volanul automobilului de model ”*****” cu numărul de înmatriculare ”*****”, a depășit limita de viteză, deplasându-se cu viteza de 84 km/h.

Făptuitorul *****, la 23 august 2019, a depus o contestație împotriva procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** și a deciziei agentului constatator din *****, solicitând anularea procesului-verbal cu privire la contravenție și, respectiv, a deciziei de sancționare contravențională, cu încetarea procesului contravențional.

În motivarea contestației, făptuitorul, a indicat că vina în comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) Cod contravențional nu este dovedită prin careva probe pertinente la caz, procesul urmând a fi încetat în legătură cu inexistența faptei.

În ședința de judecată făptuitorul *****, a susținut contestația depusă solicitând să fie admisă din motivele invocate.

Agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare, Popovici Oleg, legal citat de către instanță, nu s-a prezentat în ședința de judecată,

motiv din care, ținând cont de prevederile art. 455 alin. (2) Cod contravențional, s-a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia, cu remiterea ulterioară a copii hotărârii.

Audiind opinia făptuitorului, examinând probele administrate întru dovedirea celor invocate și raportându-le, per ansamblu, la prevederile legale ce guvernează speța, instanța de judecată consideră necesar de a admite contestația și a anula decizia de sancționare aplicate la data de *****, cu încetarea procesului contravențional.

Cu întâietate, instanța de judecată stabilește că, contestația petiționarului ***** este depusă în termen de 15 zile de la data emiterii deciziei de sancționare, iar în asemenea împrejurări prevederile art. 448 alin. (1) din Codul contravențional fiind respectate pe deplin.

În conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Conform art. 440 alin. (1) din același cod, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatat, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatat sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatat, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

În conformitate cu alin. (1) al art. 442 din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatat pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

În speță s-a constatat că, prin procesul-verbal cu privire la contravenție seria/nr. *****, ***** a fost sancționat cu amendă în mărime de 18 unități convenționale, ceea ce constituie suma de 900 lei, în baza art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, pentru faptul că, la *****, în jurul orei ***** min, aflându-se la volanul automobilului de model "*****" cu numărul de înmatriculare "*****", a depășit limita de viteză, deplasându-se cu viteza de 84 km/h.

Procesul-verbal cu privire la contravenție a fost întocmit în prezența făptuitorului *****, fapt care se confirmă prin semnătura aplicată.

Potrivit art. 375 alin. (3) din Codul contravențional, concluziile despre vinovăția persoanei în săvârșirea contravenției nu pot fi întemeiate pe presupuneri. Toate dubiile în probarea învinuirii care nu pot fi înlăturate în condițiile

prezentului cod se interpretează în favoarea persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional.

Prin art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, se instituie fapta de depășire a vitezei de circulație stabilită pe sectorul respectiv de drum de la 20 la 40 km/oră și se sancționează cu amendă de la 18 la 24 de unități convenționale cu aplicarea a 4 puncte de penalizare.

Subsidiar, instanța stabilește că probele sânt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei. În calitate de probe se admit elementele de fapt constatate prin intermediul următoarelor mijloace: procesul-verbal cu privire la contravenție, procesul-verbal de ridicare a obiectelor și documentelor, procesul-verbal de percheziție, procesul-verbal privind cercetarea la fața locului, procesele-verbale privind alte acțiuni procesuale efectuate în conformitate cu prezentul cod, explicațiile persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional, depozițiile victimei, ale martorilor, înscrisurile, înregistrările audio sau video, fotografiile, corpurile delictelor, obiectele și documentele ridicate, constatările tehnico-științifice și medico-legale, raportul de expertiză, reieșind din prevederile art. 425 Cod contravențional RM.

În atare circumstanțe, instanța constată că de fapt, din conținutul procesului verbal cu privire la contravenție *****, cercetat nemijlocit în ședință de judecată, nu rezultă vinovăția lui ***** în comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) din Codul contravențional, or simplul fapt al întocmirii procesului-verbal cu privire la contravenție, este insuficient pentru atragerea persoanei la răspunderea contravențională.

Pe cale de consecință, dacă în urma procesului de interpretare și apreciere a probelor administrate, subzistă o îndoială cu privire la vreunul din elementele necesare pentru tragerea la răspundere contravențională, prezumția de nevinovăție nu este înlăturată, iar dubiul existent va fi interpretat în favoarea celui acuzat, urmând a fi valorificat ca o probă în favoarea nevinovăției sale. Cu atât mai mult că agentul constatator, pe lângă procesul-verbal cu privire la contravenție nu a anexat careva acte, înscrisuri, înregistrări, care ar confirma fapta imputată lui *****.

Or, agentul constatator a anexat la procesul verbal cu privire la contravenție în calitate de probă numai o fotografie, însă instanța de judecată urmează să declare proba nominalizată ca inadmisibilă, deoarece nu este clar prin ce mijloc probatoriu a fost obținută, ceea ce denotă că, prin prisma normelor sus-nominalizate proba este inadmisibilă, iar agentul constatator nu a prezentat alte probe în susținerea învinuirii.

În mod imperativ, la examinarea contestației în ordinea art. 448 Cod contravențional, instanța de judecată este obligată să determine caracterul veridic al contravenției imputate precum și vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, obligativitate care reiese din prevederile art. 458 Cod contravențional, or în cazul dedus judecății instanța nu a constatat caracterul veridic al contravenției, cu atât mai mult, vinovăția persoanei.

În același context, instanța de judecată concluzionează că agentul constatat, abilitat cu atribuții de constatare a faptei contravenționale și aplicare a sancțiunii, administrează orice probe prevăzute de lege, necesare în vederea verificării legalității și temeiniciei procesului-verbal. Din acest argument rezultă, că simpla constatare (uneori pretinsa constatare) a agentului constatat nu este suficientă pentru ca instanța să stabilească vinovăția unei persoane pe numele căreia s-a întocmit un proces-verbal cu privire la contravenție. În alți termeni, atât timp cât asupra faptelor descrise în conținutul actului – neconfirmate prin alte mijloace de proba – pot plana o serie de dubii, instanța apreciază că își găsește aplicarea unui alt principiu de drept, și anume principiul *in dubio pro reo*.

Astfel, prezumția nevinovăției și exigența ca organul de urmărire penală să suporte sarcina de a dovedi acuzațiile este menționată explicit în articolul 6 § 2 din CEDO și ține de noțiunea generală de proces echitabil în sensul articolului 6 § 1 (*a se vedea, mutatis mutandis, Saunders versus Regatul Unit al Marii Britanii și Irlandei de nord din 17 decembrie 1996, § 68*).

De asemenea, articolul 6 din CEDO garantează dreptul la un proces echitabil pentru a decide asupra drepturilor și obligațiilor cu caracter civil sau a temeiniciei oricărei acuzații penale.

La cazul dedus judecății, prin prisma principiul prezumției nevinovăției, cercetând nemijlocit materialele prezentate, instanța reține că pe parcursul examinării prezentei cauze contravenționale agentul constatat nu a prezentat probe admisibile, pertinente, concludente și utile care ar demonstra vinovăția lui *****, în comiterea contravenției prevăzute de art. 236 alin. (2) din Codul contravențional.

Prin urmare, se va înceta procesul contravențional intentat de către agentul constatat Popovici Igor din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare - în baza procesului-verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** din *****, prin care ***** a fost sancționat cu amendă în mărime de 18 unități convenționale în baza art.236 alin.(2) din Codul contravențional, din motivul inexistenței faptei contravenționale.

Pentru aceste motive, călăuzindu-se de prevederile articolelor 395 alin. (1) pct. 2), 448, 458 și art. 462 – 463 din Codul contravențional, instanța de judecată –

H O T Ă R Ă Ș T E:

Se admite contestația depusă de către *****.

Se anulează procesul verbal cu privire la contravenție seria/nr. ***** întocmit de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului Național de Patrulare al Inspectoratului Național de Poliție în privința lui ***** în baza art. 236 alin.(2) Cod Contravențional RM și decizia de sancționare din *****, cu încetarea procesului-contravențional în cauză.

Hotărârea poate fi atacată în ordine de recurs, în termen de 15 zile, în Curtea de Apel Chișinău, prin intermediul Judecătoriei Chișinău (*sediul Ciocana*).

Președintele ședinței,
Judecător
Nicolae

Corcea